

стада. Тогава народътъ позна грѣха си, и поиска прощѣ отъ Бога. Богъ побуденъ отъ покаяніето имъ прати Ангела си при Гедсона, сынъ на Јоса отъ племето на Манассія, и му рече Ангелътъ: „*Много сильный и много юначный человекъ*, Богъ ю съ тебе; той услыша Израйлскытъ плачове; идете сръщо Мадіамынытъ и ще гы побѣдите.“ Слѣдователно прѣвѣчный Богъ му ся яви и му заповѣда да развали повдигнутыя олтарь на Ваала отъ брата му. Гедсонъ послуша. Народътъ искаше да го убіе; но на Гедсонъ баща му каза народу: „Недѣйте никъкъ да държите Вааловѣ странѣ; той ако ю Богъ, нека си самъ отмъсти.“ Между туй Мадіамынитѣ, Амеликынитѣ и вѣсточнитѣ народи събрахъ юднѣ безчисленнѣ войскѣ сръщо Израйлтянитѣ. Гедсонъ като удари тремпетата събра и той юднѣ голѣмѣ войскѣ отъ Израйлтяны; но Богъ каза Гедсону: „Вый имате юднѣ много голѣмѣ войскѣ; ако быхте ударили непріятелитѣ съ тази войскѣ, народътъ ще каже: Азъ съмъ що побѣдихъ, а не Божіята рѣка, която съсипа непріятелитѣ ни.“ Гедсонъ избра тогава триста най-храбры войницы; раздѣли гы на три полкове; секой зѣ по юднѣ трѣбѣ въ юднѣтъ си рѣкѣ и по юдинъ празденъ крѣчагъ въ другѣтъ, въ когото турихъ по юдинъ свѣтилникъ. Като стигнахъ въ непріятельскыя станъ, тѣ затрѣбихъ трѣбытъ, и счупихъ крѣчазытъ като извикахъ: „*Божіята сабля и Гедсоноваша!*“ на тѣзи думы, непріятелитѣ ся разбѣгахъ, и като обърнахъ саблытъ си юдни сръщо другы, избихъ ся подежду си Гедсонъ тогава каза на сичкы Израйлтяны да гонѣтъ непріятелытъ, отъ които избихъ сто и дваесеть хиляды. Подиръ побѣдѣтъ народътъ каза Гедсону: „Бѣди нашъ царъ, а подиръ васъ сынъ ви.“ Но Гедсонъ имъ